

Vpb: bosbouwvrijstelling van toepassing op winst

Toelichting van 26 februari 2019, nr. 2019-000032103, op het niet instellen van beroep in cassatie tegen de uitspraak van Hof Den Haag van 15 januari 2019, nrs. 18/00604 en 18/0000605.

Samenvatting

In geschil is of de bosbouwvrijstelling van toepassing is ten aanzien van de winst die belanghebbende behaalt met de verkoop van snoeisel van venijnbomen (*Taxus Baccata*) ten behoeve van de farmaceutische industrie. Het feit dat de venijnbomen niet tot volle wasdom komen doordat zij kort gehouden worden, staat er niet aan in de weg om van een bos in de zin van de bosbouwvrijstelling te spreken. Ook aan de instandhoudingseis is voldaan. De bosbouwvrijstelling is van toepassing.

De staatssecretaris ziet af van het instellen van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op:

Het Hof is van oordeel dat belanghebbende voor de winst die zij heeft behaald met de verkoop van snoeisel van venijnbomen (*Taxus Baccata*) ten behoeve van de farmaceutische industrie recht heeft op toepassing van de bosbouwvrijstelling. Bij zijn oordeelsvorming is het Hof ervan uitgegaan dat het begrip bosbedrijf ruim dient te worden opgevat (zie HR 20 januari 1954, nr. 11.610, ECLI:NL:HR:1954:AY2788). De opvatting dat percelen met louter struiken niet kunnen delen in de bosbouwvrijstelling acht het Hof niet juist. Voorts is niet vereist dat de venijnbomen, om als bos te kunnen worden aangemerkt, een bepaalde hoogte dienen te bereiken waardoor zij geacht kunnen worden tot volle wasdom te komen; de omstandigheid dat venijnbomen door snoei kort worden gehouden vormt geen belemmering om deze als bos in de zin van de bosbouwvrijstelling aan te merken.

Verder heeft het Hof overwogen dat van de uitoefening van het bosbedrijf reeds kan worden gesproken indien bij de exploitant het intact houden van het op zijn terrein staande opgaand hout op de voorgrond staat, hetgeen in het algemeen kan worden aangenomen indien niet meer wordt gekapt dan een normaal bosbeheer meebrengt, het kappen zo nodig door herbepanting wordt gevolgd en indien de plaats die het bos als bedrijfsmiddel inneemt, meebrengt dat het bos intact wordt gelaten. Als aan die voorwaarden is voldaan is het exploiteren van het bos door middel van het snijden en verkopen van zijtakken om reden van de verkoopopbrengst niet in strijd met de eis van instandhouding van de houtopstand, aldus het Hof. Hierbij is van geen belang aan welk bedrijfsproces van de onderneming het bos dienstbaar is. Naar mijn mening is het Hof bij zijn beoordeling of de bosbouwvrijstelling van toepassing is, niet uitgegaan van een onjuiste rechtsopvatting (vgl. HR 6 december 2013, nr. 12/02449, ECLI:NL:HR:2013:1437).

Voor het Hof was niet in geschil dat het op belanghebbendes terrein opgaande hout intact wordt gehouden, dat niet meer wordt gekapt dan een normaal bosbeheer meebrengt, dat indien venijnbomen worden verwijderd herbepanting plaatsvindt en het opgaande hout voor belanghebbende een bedrijfsmiddel vormt. Gelet op het vorenstaande heeft het Hof kunnen oordelen

dat belanghebbende terecht aanspraak maakt op de bosbouwvrijstelling. Van het instellen van beroep in cassatie valt mijns inziens dan ook geen succes te verwachten.